

Dragi Marijini otroci!

»Spet kliče nas venčani maj
k Mariji v nadzemeljski raj.
Cvetlice dobrove si venčajo glave,
raduje se polje in gaj.«

Majnik, Marijin mesec! V naravi se vse prebuja
k novemu življenju. Pomlad je tu. Vse cvete, vse je
polno pomladanskega vonja in veselja in petja. Vse
za Marijo, majniško Kraljico.

»Drevesa po vrtilih cveto,
po vejah pa ptice pojo:
nebeški Kraljici Mariji Devici
pozdrav ino slavo dajo.«

Kako so v majniku naša srca vesela. Zdi se nam,
kot bi bil majnik en sam Marijin praznik. V dnu
srca čutimo v maju, kako smo srečni, da imamo Ma-
rijo za mater.

Kar nekam dolgčas bi nam bilo, če bi Marije ne
poznali. Kakor onemu otroku, ki je sedel v naročju
svoje ljube matere in se učil od nje, kako se napravi
križ. »V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha« —
tako ga je učila dobra mati izgovarjati imena pre-
svete Trojice. In roko mu je vodila, da je napravil
znamenje križa na čelu, na ustih in na prsih. Pa se
je otrok zamislil in je dobro mamu vprašal: »Mama,
Oče in Sin in Sveti Duh so v nebesih. Ali v nebesih
ni Matere?« Pa mu je mama razložila, da je tudi v
nebesih Mati. Marija ji je ime. Vsa dobra je in blaga
in lepa in ljubezniva. Ona je Mati božja, pa tudi
naša Mati. Rada nas ima, tako rada, da nobena mati
na zemlji ne more svojega otroka tako rada imeti. —
Kako se je otrok razveselil, ko mu je mama to pove-
dala. Njegovo malo srce je čutilo, kako je Bog dober,
da nam je dal tako lepo in ljubeznivo Mater. In ko
se je naučil napraviti križ, je molil za mamu še zdra-
vamarijo. In ves srečen je bil, ko je znal častiti
dobrega Boga in božjo Mater.

Le veselimo se v maju nad Marijo, našo ljubo Gospe. Ona je naša pomočnica v vseh težavah. Njeno oko gleda na nas, njeno uho posluša naše prošnje, njeno srce misli na nas in skrbi za nas z gorečo materinsko ljubeznijo.

Kadar je bilo ljudem na zemlji hudo in težko, so se zatekli k Mariji in jo prosili za pomoč. In nikdar nišo prosili zastonj. Marija pomaga v vsaki sili. Marija nikogar ne zapusti. Zato jo kličemo v njenih litanijah: Zdravje bolnikov, tolažnica žalostnih, pomoč kristjanov. In 24. maja je praznik Marije pomočnice kristjanov. Še nikdar ni bilo slišati, da bi Marija koga zapustila, ki je pod njeno varstvo pribežal, njene pomoči prosil, se njenim prošnjam priporočal. Kako radi romamo na Brezje. Pa pravimo kar: K Mariji Pomagaj. Saj Marija res tako rada pomaga v vseh potrebah, dušnih in telesnih. Pomaga zlasti tistim, ki jo ljubijo in častijo.

Pred nekaj leti se je dogodila v velikem nemškem mestu Berlinu strašna nesreča. V tovarni za milo se je razpočil parni kotel, 20 ljudi je izgubilo življenje. Bilo je ravno v maju. V katoliških cerkvah so bile šmarnice, h katerim je prihajalo zelo veliko ljudi. Tisti dan po veliki nesreči pride v eno od teh cerkev mlada, preprosta deklica. Služkinja je bila v neki bogati družini. Prekrasen šopek najdražjih rož je prinesla pred majniški oltar. Mariji, Materi nebeški poklanja te rože, pa joka, da je šopek ves moker od njenih solz. Bog ve in Marija, kaj ima na srcu — si mislijo ljudje. Po končani pobožnosti jo eden vpraša, zakaj je tako jokala. Uboga deklica je pripovedovala: »Včeraj zjutraj me je poslala gospa v ono tovarno za milo, ki je zdaj ena sama razvalina. Šla sem mimo cerkve, pa sem si rekla: Za trenutek vstopim in zmolim eno zdravamarijo, da počastim, nebeško Mater. Majnik je. Zvečer pa ne vem, če bom mogla k šmarnicam, ko je toliko dela doma. Vstopila sem in zmolila pred majniškim oltarjem svojo zdravamarijo. Ko sem stopila iz cerkve, se je zaslišal strašen pok. Tovarna mila je zletela v zrak. Ko bi ne bila šla pozdravit nebeško Gospo, bi bila mrtva pod razvalinami

tovarne. Zdaj sem tu in jokam od veselja in hvaležnosti. O Marija, kako si dobra!«

Otroci! Še mi sklenimo za majnik: vsak dan k šmarnicam. In če to ni mogoče, vsaj: vsak dan eno zdravamarijo v čast majniški Kraljici. Naredimo si tudi doma majhen majniški oltarček. Vsaj malo Marijino podobo postavimo na primeren prostor in rožic prinašajmo tja, naj cveto in duhte za Marijo. Marija ne bo pozabila ne rožic ne zdravamarij.

»Glej, rožic ti delimo, in vneti te slavimo: Marija, Marija, o Marija!«

Mirko Kuncič:

Gluhonema deklica.

*Vse vidim: solnce v mladem jutru,
modrino božjega neba,
belino brez, drhtenje cvetja,
ki v vetru rahlo šepeta.*

*Vse vidim, vse. Še ptičko zlato,
ki vsak dan verno prileti
pod moje okno, kljunček drobni
odpira in žgoli, žgoli...*

*Vse vidim, vse. A v molk brez dna
kot v grob je pokopana zame
osa ta lepota sred polja. —*

